

การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์ ก.พ.อ

อนันต์ สกฤตภิม*

*โปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

ถ้าไม่มีเหตุการณ์ผิดปกติใดๆ มากระทบหรือรบกวนจนกระทั่งทำให้ประกาศ ก.พ.อ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2549 เลื่อนการบังคับใช้ออกไปอีก ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยที่สังกัดอยู่ในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องใช้กฎเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดย ก.พ.อ มหาวิทยาลัยต้องใช้วิธีการนำอาจารย์ที่เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ดังกล่าว ดังนั้นจึงเห็นว่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรทราบกฎเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว เพื่อจะได้เตรียมตัวเข้าสู่วิธีการใหม่ได้ถูกต้องเสียแต่เนิ่นๆ ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ที่จะเข้าสู่ตำแหน่ง

ทางวิชาการตลอดจนผู้ที่สนใจได้ศึกษาต่อไป

ก.พ.อ คืออะไร มีอำนาจหน้าที่อย่างไร

ก.พ.อ ย่อมาจากคำว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเดิมก็คือคณะกรรมการมหาวิทยาลัย (ก.ม) ต่อมาเมื่อปี 2547 มหาวิทยาลัยทุกแห่งได้รวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งรวมทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชวมงคลทุกแห่งด้วย ดังนั้นจึงเกิดองค์กรใหม่ตามพระราชบัญญัติ คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ส.ก.อ) เป็นฝ่ายบริหาร และมีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ควบคุมดูแลโดยออกกฎเกณฑ์ดังกล่าว

มาตรา 14 ก.พ.อ มีอำนาจหน้าที่ต่อไปนี

(3) กำหนดมาตรฐานการบริหารบุคคล วินัย และการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

คำจำกัดความของตำแหน่งทางวิชาการ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา 28 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง เว้นแต่การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 และตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้รัฐมนตรีนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า

การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ กำหนด

มาตรา 18 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 กำหนดว่า ตำแหน่งวิชาการ ทำหน้าที่สอนและวิจัย หรือทำหน้าที่วิจัย ประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์
2. รองศาสตราจารย์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. อาจารย์หรือตำแหน่งอื่นตามที่

ก.พ.อ. กำหนด

จากมาตรา 18 ดังกล่าวจะเห็นว่า อาจารย์เป็นตำแหน่งวิชาการด้วย เพราะทำหน้าที่สอนและวิจัย แต่หากจะพูดถึงการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการแล้ว จะหมายถึง เฉพาะการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เท่านั้น

พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา 51 คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

1. ศาสตราจารย์
2. รองศาสตราจารย์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. อาจารย์

มาตรา 52 คณาจารย์พิเศษมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

1. ศาสตราจารย์พิเศษ
2. รองศาสตราจารย์พิเศษ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
4. อาจารย์พิเศษ

มาตรา 53 ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีควมผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็น ศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

ดังนั้นอาจารย์ที่เป็นอัตราจ้างที่สอนในมหาวิทยาลัย จึงสามารถเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้เช่นเดียวกับคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยทั่วไป แต่ตำแหน่งทางวิชาการจะเป็นไปตามมาตรา 52 ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้กฎเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของประกาศฉบับนี้โดยอนุโลม จนกว่าจะมีข้อบังคับของมหาวิทยาลัยออกมาใช้บังคับแทน แต่จะไม่แตกต่างไปจากเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว

เนื่องจาก ก.พ.อ ไม่มีอำนาจในการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการในมหาวิทยาลัย เพราะตามกฎหมายเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย แต่มาตรา 14 ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ได้กำหนดอำนาจ

หน้าที่ไว้ชัดเจน ดังนั้น ก.พ.อ จึงได้ออกกฎเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนำไปปฏิบัติเป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ

วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการสามารถกระทำได้ 2 วิธีคือ

1. โดยวิธีปกติ คือเป็นไปตามมาตรฐานกำหนด
2. โดยวิธีพิเศษ เช่น อายุราชการยังไม่ครบตามคุณสมบัติที่กำหนดต้องการดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยไม่ผ่านการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือต้องการเปลี่ยนสาขาผู้เชี่ยวชาญจากสาขาเดิมเช่น จากสาขาทางวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เปลี่ยนไปเป็นสาขาโรคพืช สาขาฟิสิกส์เปลี่ยนไปเป็นสาขาเคมี ดังนี้ เป็นต้น กรณีดังกล่าวนี้แต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

1. ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
 1. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าต้องปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่า 9 ปี
 2. ปริญญาโทหรือเทียบเท่าต้องปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่า 5 ปี
 3. ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต้องปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่า 2 ปี

2. ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่มาไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. ตำแหน่งศาสตราจารย์

ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่มาไม่น้อยกว่า 2 ปี

ในกรณีของการเข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น อาจไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวก็ได้ เช่นอาจารย์ท่านหนึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาโท แต่ลาไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอก หลังจากกลับมาทำหน้าที่สอนแล้วให้นำเวลาก่อนไปศึกษาต่อกับเวลาที่กลับจากศึกษาต่อและปฏิบัติหน้าที่สอนรวมกัน หากมีเวลาถึงเกณฑ์ ก็ไม่ต้องรอถึง 5 ปีดังนี้ เป็นต้น

ในกรณีที่เคยสอนในระดับอุดมศึกษามาก่อน ให้นำเวลาในขณะที่เคยสอนมาก่อนที่จะเข้ามาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามารวมได้ โดยคิดเวลาให้เป็นสามในสี่ของเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในมหาวิทยาลัย ตัวอย่างเช่น เคยสอนในระดับอุดมศึกษามาก่อน 1 ปี จะคิดเวลาให้เท่ากับ 9 เดือน เป็นต้น

ผลการสอน

1. ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง และมีความชำนาญในการสอนทั้งนี้ต้อง

เสนอเอกสารประกอบการสอนและใช้ประกอบการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

2. ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง และมีความชำนาญพิเศษในการสอนทั้งนี้ต้องเสนอเอกสารคำสอนและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษา

3. ตำแหน่งศาสตราจารย์

มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง และมีความเชี่ยวชาญในการสอน

ผลงานทางวิชาการ

1. ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

มีงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น และ งานแต่ง เรียบเรียง งานแปล หรือหนังสือ หรือบทความทางวิชาการที่มีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามวิธีการที่ ก.พ.อ กำหนด

2. ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

มีงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น และ งานแต่ง เรียบเรียง ตำรา หรือหนังสือ ที่มีคุณภาพดีและได้รับการเผยแพร่ตามวิธีการที่ ก.พ.อ กำหนด

3. ตำแหน่งศาสตราจารย์วิธีที่ 1

1. มีงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น และ

2. มีตำราหรือหนังสือ

3. เกณฑ์ทั้งสองเล่ม ดีมาก

4. ตำแหน่งศาสตราจารย์วิธีที่ 2

1. มีงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการ
ในลักษณะอื่น

2. เกณฑ์ ดีเด่น

คณะกรรมการกำหนดตำแหน่งทาง วิชาการ

สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้ง
ประกอบด้วย

1. ประธานกรรมการ จากกรรมการ
สภามหาวิทยาลัย

2. กรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจาก
ภายนอก ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยทุก
ท่านจะมีรายชื่ออยู่ในบัญชีของ ก.พ.อ (5-10
ท่าน)

3. เลขานุการ แต่งตั้งโดยอธิการบดี

คณะกรรมการที่คาดว่าจะได้รับการ แต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1.ศ. สายหยุด จำปาทอง (ผู้ทรงคุณวุฒิ
ในสภา มบส.) ประธานกรรมการ

2. ศ. สนิท อักษรแก้ว สาขาวนศาสตร์
คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรรมการ

3. ศ. สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ สาขาชีววิทยา
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรรมการ

4. ศ.วีรชาติ เปรมานนท์ สาขา
ดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย กรรมการ

5. ศ. สมยศ สันติสมบัติ สาขาสังคม
วิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ กรรมการ

6. ศ.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา
สาขาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย กรรมการ

7. ศ. สุจรีต เพ็ชรชอบ สาขา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย กรรมการ

8. ศ.นายแพทย์ พยงค์ จูฑา สาขา
แพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราช
พยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล (ผู้ทรงคุณวุฒิ
ในสภา มบส.) กรรมการ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำ หน้าที่ประเมินในสาขาวิชาแต่ละ สาขา

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทาง
วิชาการแต่งตั้ง

1. ประธานกรรมการ จาก
คณะกรรมการประจำมหาวิทยาลัย (จาก 8
ท่าน)

2. กรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ จำนวน 3 คน ทั้งนี้ต้องเป็นผู้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก ก.พ.อ (ทั้ง 3 ท่านคือ reader โดยตั้งจากบัญชีของ ก.พ.อ.)

การพิจารณาตัดสินผลการประเมิน

ให้จัดการประชุมกรรมการประเมิน โดยในที่ประชุมจะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การตัดสินให้ใช้เสียงข้างมาก วิธีการนี้ใช้สำหรับตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ที่ขอโดยวิธีที่ 1

ศาสตราจารย์ที่ขอโดยวิธีที่ 2 ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 4 ใน 5 และให้ดำเนินการเป็นความลับทุกขั้นตอน

วิธีดำเนินการในมหาวิทยาลัย

แบ่งเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. คณะวิชาเสนอชื่อผู้เข้าสู่ตำแหน่ง
2. สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการประจำมหาวิทยาลัยเพื่อประเมินผลการสอน (อาจเป็นคณะวิชา หรือคณะกรรมการขึ้นอยู่กับข้อบังคับของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ซึ่งจะแตกต่างกันไป)

3. คณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการประจำมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (reader) 3-5 ท่านแล้วแต่วิธีการขอตำแหน่ง

4. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเสนอความเห็นเบื้องต้นต่อคณะกรรมการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการประจำมหาวิทยาลัย

5. ผลการพิจารณาจะนำเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยเพื่อแต่งตั้ง

6. หากผู้ขอเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยจะต้องนำผลการพิจารณาจากสภามหาวิทยาลัยส่ง ส.ก.อ พร้อมทั้งแบบประวัติ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ

7. ส.ก.อ นำเสนอเพื่อโปรดเกล้าแต่งตั้ง

การแต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งทำได้ 3 วิธี

1. ข้ามตำแหน่ง
2. ระยะเวลาไม่ครบ
3. เปลี่ยนสาขาผู้เชี่ยวชาญ

ตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. ที่ขอโดยวิธีพิเศษ

1. ดำเนินการเหมือนวิธีปกติ

2. ตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 5 คน

3. ผลการพิจารณาจะต้องผ่าน 4 ใน
5 โดยหากเป็นระดับ ผศ. และรศ. ผลงาน
ต้องได้ระดับดีมาก

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทาง วิชาการตามวิธีการ ก.พ.อ

เอกสารประกอบการสอนและ
เอกสารคำสอนจะต้องได้รับการตีพิมพ์หรือ
ถ่ายสำเนาเย็บเล่ม

ตำราจะต้องได้รับการพิมพ์เป็น
รูปเล่มจากโรงพิมพ์ หรือสำนักพิมพ์ หรือ
ถ่ายสำเนาเย็บเล่ม ซึ่งได้นำไปใช้ในการเรียน
การสอนและได้รับการเผยแพร่มาแล้วอย่างน้อย
1 ภาคการศึกษา ก่อนนำเสนอ

หนังสือ จะต้องได้รับการพิมพ์เป็น
รูปเล่มจากโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ โดย
ได้รับการเผยแพร่มาแล้วอย่างน้อย 1 ภาค
การศึกษา ก่อนนำเสนอ

บทความทางวิชาการ ต้องเผยแพร่
ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1. เผยแพร่ในรูปบทความทาง
วิชาการในวารสารทางวิชาการที่เผยแพร่เป็น
รูปเล่มหรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. ตีพิมพ์ในหนังสือรวมบทความ
หรือเอกสารวิชาการในรูปแบบอื่นที่มี
บรรณาธิการตรวจสอบคุณภาพ (peer

review)

งานวิจัย เผยแพร่ในลักษณะใด
ลักษณะหนึ่งดังนี้

1. ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปบทความวิจัย
ในวารสารทางวิชาการ

2. ตีพิมพ์ในหนังสือรวมงานวิจัยใน
ระดับนานาชาติซึ่งเป็นงานที่ได้รับเชิญให้
เขียนและ/หรือมีกองบรรณาธิการตรวจสอบ
คุณภาพ

3. เสนอเป็นเอกสารทางวิชาการต่อ
ที่ประชุมทางวิชาการ โดยมีการนำไปรวม
เล่มเผยแพร่ในรูปหนังสือรวมเอกสารจาก
การประชุมครั้งนั้นหรือซีดีรอม

4. ในกรณีที่งานวิจัยฉบับสมบูรณ์มี
ความยาวขนาดเล่มหนังสือจะต้องผ่านการ
ประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำ
เผยแพร่ไปยังสถาบันทางวิชาการในสาขาที่
เกี่ยวข้อง

การเทียบระดับคุณภาพผลงานทาง วิชาการ

1. ตำรา

1. ระดับดี เป็นตำราที่มีเนื้อหาสาระ
ทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มี
แนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็น
ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนใน
ระดับอุดมศึกษา

2. ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 มีการสังเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2.2 มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยที่เป็นการแสดงให้เห็นถึง ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

2.3 สามารถนำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

3. ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติม ดังนี้

3.1 มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3.2 มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง

3.3 เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

2. หนังสือ

1. ระดับดี เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2. ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 มีการสังเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ

2.2 มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์หรือผลงานวิจัยที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

2.3 สามารถนำไปใช้เป็นแหล่งอ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้

3. ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติม ดังนี้

3.1 มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3.2 มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง

3.3 เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ

3.งานวิจัย

1. ระดับดีเป็นงานวิจัยที่มีความถูกต้องเหมาะสมทั้งในระเบียบวิธีวิจัย การวิเคราะห์ผล และการนำเสนอผล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ได้ ทั้งนี้ต้องได้รับการตีพิมพ์

และเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ กำหนด

2. ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติมดังนี้

2.1 เป็นผลงานที่แสดงถึงความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษาแล้ว

2.2 เป็นประโยชน์ด้านวิชาการอย่างกว้างขวางหรือสามารถนำไปประยุกต์ได้อย่างแพร่หลาย

3. ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติมดังนี้

3.1 เป็นงานบุกเบิกที่มีค่ายิ่ง ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการในระดับสูง

3.2 เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

4.งานแปล

1. ระดับดี เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวบท แบบแผนทางความคิดและ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัย มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ อันเหมาะสมทั้งระดับมหภาคและจุลภาค

2. ระดับดีมาก เป็นงานแปลที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งในตัวบท แบบแผนทางความคิดและ/หรือวัฒนธรรมต้นกำเนิด และบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมายได้อย่างดี มีการศึกษาวิเคราะห์และตีความทั้งตัวบทและบริบทของตัวงานอย่างละเอียดและลึกซึ้งในลักษณะที่เทียบได้กับงานวิจัยของผู้สันักดกรณี มีการให้อรรถาธิบายเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆอันเหมาะสมทั้งระดับมหภาคและจุลภาค

3. ระดับดีเด่น ให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลใช้เกณฑ์เดียวกันกับระดับดีมาก โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

3.1 เป็นงานที่แปลมาจากต้นแบบที่มีความสำคัญในระดับที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางวิชาการ

3.2 เป็นงานที่แปลอยู่ในระดับที่พึงยึดถือเป็นแบบฉบับได้

3.3 มีการให้ข้อสรุปในด้านของวิธีการแปลและทฤษฎีการแปลที่มีลักษณะเป็นการบุกเบิกวิชาการ

5.ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

1. ระดับดี เป็นผลงานใหม่หรือเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ด้วยวิธีการใหม่ๆ และผลงานนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านใดด้านหนึ่ง

2. ระดับดีมาก ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี โดยมีข้อกำหนดด้านคุณภาพเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

2.1 ได้รับการรับรองโดยองค์กรทางวิชาการหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในสาขาที่เสนอหรือได้รับการเผยแพร่ในวงวิชาการอย่างกว้างขวาง

2.2 เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ

3. ระดับดีเด่น ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในวงวิชาการและ/หรือวงวิชาชีพทั้งในระดับชาติและ/หรือระดับนานาชาติ

บทสรุป

กล่าวโดยสรุป หากไม่มีการประท้วงจากคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจนหลักเกณฑ์นี้ถูกเลื่อนออกไปอีก ตั้งแต่ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยทุกแห่งที่สังกัดอยู่ในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะต้องใช้วิธีการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีดังกล่าว ซึ่งจะ ทำให้คณาจารย์มีภาระงานเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่งคือ มีงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น และการพิจารณาจะกระทำโดยคณะกรรมการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของสภามหาวิทยาลัย ดังนั้นหากคณาจารย์

ท่านใดยังไม่สามารถเข้าสู่ตำแหน่งโดยใช้เกณฑ์เดิมให้ทันวันที่ 30 กันยายน 2549 ก็จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลาในการค้นคว้าวิจัยเพิ่มอีก ทำให้ภาระงานที่หนักอยู่แล้วเพิ่มขึ้นไปอีก แต่ถึงอย่างไรก็ตามคณาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกคนคงไม่มีใครหวาดหวั่นต่อเรื่องนี้ และคงเข้าสู่ตำแหน่งอย่างสม่ำเสมอเช่นเดิม

หวังว่าบทความบทนี้คงมีส่วนช่วยให้คณาจารย์เข้าใจวิธีการแบบใหม่ได้ดี หากบทความนี้มีประโยชน์ต่อเพื่อนหรือคณาจารย์ท่านอื่นขอได้ช่วยเผยแพร่ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ประกาศ ก.พ.อ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2549. (2549). เอกสารโรเนียว: 1-11.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547. (2547). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121, (ตอนพิเศษ 70 ก): 33-55.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121, (ตอนพิเศษ 23 ก): 1-24.